

Thesis Title Production and Marketing of Vietnamese Aromatic Rice

Author: Tran Viet Dung

M.Sc. Agriculture (Agricultural System)

Examining Committee :

Dr. Songsak Sriboonchitta	Chairman
Assoct. Prof. Dr. Aree Wiboonpongse	Member
Mr. Phrek Gypmantasiri	Member
Dr. Kamol Ngamsomsuke	Member

ABSTRACT

Since 1991 Vietnam has become a major rice exporter in the world rice market. The rice production has increased significantly in recent years, but the quality of rice is still being neglected by the Vietnamese government. To maintain and strengthen its position as well as to improve the competitiveness power in the world rice market, the aromatic rice production has been recognised as an alternative to improve the quality of Vietnamese rice.

This study focused on aromatic rice production and its marketing in the Mekong River Delta in Vietnam. A cost analysis was employed to compare cost of production among aromatic rice varieties and with HYVs (high yielding variety). To analyse profit efficiency, a frontier model was used to estimate the profit and loss among aromatic rice producers. Marketing system was also studied in this research mainly aiming at describing the marketing system from farm gates to terminal markets.

The survey was carried out from February to March in 1997 covering two provinces and one city in the South of Vietnam, namely SocTrang and DongThap provinces and HoChiMinh City. The results revealed that, depending upon varieties, aromatic rice could be grown through out the year. Traditional aromatic rice was grown mostly during rainy season (from July to February) while imported and new aromatic rice variety was grown in Winter- Spring (from February to May) and Summer-Autumn (from June to November) Aromatic rice yield ranged from 2.5 to more than 6 tonnes per hectare according to the varieties. Traditional varieties and Khaw Dawk Mali varieties have yield level ranging from 2.5 to about 4 tonnes per hectare. The survey also showed that growing aromatic rice would give higher economic return than HYVs i.e., net income from growing aromatic rice was about 5.5 to 6 million VND (Vietnamese Dong) per hectare compared to only 2.5 million VND from growing HYVs.

The estimate of profit efficiency suggested that existing technology, production factors and education were major factors that could help farmers to increase their profit in producing aromatic rice.

The marketing system was complex. Private traders played an important role in moving and trading aromatic rice. Because of lack of capital, poor marketing information, farmers are normally cheated by traders thus they received lower price for their products. According to calculated results traders made higher income in doing the business.

An estimated area response function revealed that farmers in the Mekong River Delta were responsive to the risk variable, which was represented by the variance of rice price over a certain period of time. Prices of aromatic rice, prices of fertilizer and risk

were considered in the decision making process by the farmers. In other words, these factors were playing the major role in production process.

There are clear opportunities for farmers in the Mekong River Delta to expand their aromatic rice area. Improving education level of farmers as well as facilitating the extension network are the keys for stability and sustainability of aromatic rice production.

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

การผลิตและการตลาดของข้าวหอมของเวียดนาม

ชื่อผู้แต่ง

นาย ทราน เวียด ดุ่ม

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต เกษตรศาสตร์ (เกษตรศาสตร์เชิงระบบ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์:

อ.ดร.ทรงศักดิ์ ศรีบุญจิตต์	ประธานกรรมการ
รศ.ดร. อารี วิบูลย์พงศ์	กรรมการ
อาจารย์ พฤกษ์ ยิบมันตะศิริ	กรรมการ
อ.ดร. กมล งามสมสุข	กรรมการ

บทคัดย่อ

ตั้งแต่ปี พ.ศ.2534 ประเทศเวียดนามเป็นหนึ่งในประเทศผู้ส่งออกข้าวหลักในตลาดโลก การผลิตข้าวได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วภายในระยะเวลาไม่กี่ปีที่ผ่านมา แต่รัฐบาลเวียดนามยังไม่ให้ความสำคัญต่อคุณภาพของข้าว ในการรักษาไว้ซึ่งสถานภาพ ความมีประสิทธิภาพ และการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลกนั้น การผลิตข้าวหอม เป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่ใช้ในการปรับปรุงคุณภาพข้าวในประเทศเวียดนาม

การศึกษานี้ได้เน้นไปที่ผลผลิตและการตลาดของข้าวหอมในบริเวณที่ราบปากแม่น้ำโขง ประเทศเวียดนาม โดยใช้การวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตในการเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตของข้าวหอม ข้าวพันธุ์ปรับปรุง การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของผลกำไรนั้นใช้ Frontier model ในการประเมินกำไร ที่สูญเสียไปของผู้ผลิตข้าวหอมรวมถึงการศึกษาระบบตลาด เพื่ออธิบายการตลาดของข้าวหอมตั้งแต่ประตูฟาร์มถึงปลายทาง

การสำรวจได้เริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนมีนาคม พ.ศ.2540 ในพื้นที่ 2 จังหวัด และ 1 เมือง ทางตอนใต้ของประเทศเวียดนามคือ ในจังหวัด Soc Trang และจังหวัด Dong Thap และเมือง Ho Chi Minh ผลการศึกษา แสดงให้เห็นว่าข้าวหอมสามารถปลูกได้ตลอดปีขึ้นอยู่กับสายพันธุ์ ข้าว

หอมพันธุ์พื้นเมือง มีการปลูกในช่วงฤดูฝน(กรกฎาคม-กุมภาพันธ์) ข้าวหอมพันธุ์นำเข้า และข้าวหอมสายพันธุ์ใหม่มีการปลูกในฤดูหนาว (กุมภาพันธ์-เมษายน) และในฤดูร้อน (มิถุนายน-พฤศจิกายน) ผลผลิตข้าวหอมอยู่ในระหว่าง 2.5-6 ตันต่อเฮกแตร์ ปริมาณของผลผลิตจะขึ้นอยู่กับสายพันธุ์ ข้าวพันธุ์พื้นเมือง และพันธุ์ข้าวดอกมะลิ ให้ผลผลิตอยู่ในระหว่าง 2.5 ถึง 4 ตันต่อเฮกแตร์ จากผลการสำรวจยังแสดงให้เห็นว่า การปลูกข้าวหอมให้ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจสูงกว่าข้าว พันธุ์ปรับปรุง โดยรายได้สุทธิจากการผลิตข้าวหอมสูงถึง 5.5 - 6 ล้านบาทต่อเฮกแตร์ ส่วนการผลิตข้าวพันธุ์พื้นเมือง มีรายได้สุทธิเพียง 2.5 ล้านบาทต่อเฮกแตร์

จากการประเมินประสิทธิภาพของผลกำไรพบว่าการใช้เทคโนโลยี ปัจจัยการผลิต และการศึกษา เป็นปัจจัยหลักที่ช่วยให้เกษตรกรมีกำไรเพิ่มขึ้น

ระบบการตลาดข้าวมีความซับซ้อน พ่อค้ามีบทบาทสำคัญในการทำให้มีการเคลื่อนไหวและการค้าในตลาดข้าวหอม การขาดแคลนทุน และข้อมูลข่าวสารทางการตลาด ทำให้เกษตรกรถูกเอาเปรียบและขายข้าวได้ในราคาต่ำ ผลการสำรวจพบว่าพ่อค้าได้ผลตอบแทนสูงกว่าในการทำธุรกิจขายข้าว

ผลจากการประเมินฟังก์ชันการตอบสนอง พบว่าเกษตรกรในพื้นที่บริเวณที่ราบปากแม่น้ำโขงตอบสนองต่อปัจจัยเสี่ยง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความแปรปรวนของราคาข้าวต่อช่วงเวลา ราคาของข้าวหอม ราคาปุ๋ย และความเสี่ยง เป็นตัวกำหนดในการตัดสินใจการผลิตข้าวหอมของเกษตรกร หรืออีกนัยหนึ่ง ปัจจัยเหล่านี้มีบทบาทสำคัญในขบวนการผลิต

เป็นที่แน่ชัดว่าเกษตรกรบริเวณที่ราบปากแม่น้ำโขงมีโอกาสในการขยายพื้นที่การผลิตข้าวหอม การปรับปรุงระดับการศึกษาของเกษตรกร การสนับสนุนเครือข่ายการส่งเสริม เป็นสิ่งสำคัญสำหรับการผลิตข้าวหอมให้มีเสถียรภาพ และยั่งยืน